

Universitätsbibliothek Paderborn

Decisiones Practicæ Casuum Conscientiæ Selectorum In Praxi, Et Foro Interno Quotidie Occurrentium, Omnibusque, Præsertim Ecclesiasticis, Qui Sui, Et Aliorum Curam Gerunt, Perutilium, Resolutorum

Pars Altera Decisionum Practicarum Casuum Conscientiæ Selectorum In
Praxi, Et Foro Interno Quotidie Occurrentium, Omnibusque, Præsertim
Ecclesiasticis, Qui Sui, Et Aliorum Curam Gerunt, Perutilium, Resolutorum

Leonardelli, Bonaventura

Augustæ Vindelicorum ; Græcii, 1739

Q. 4. An, & quomodo peccet Sacerdos, qui pro Stipendio nova onera
Missarum celebrandarum suscipit, oneribus jam susceptis non persolutis?

urn:nbn:de:hbz:466:1-41144

de voluntate Defuncti fideliter, & debito tempore adimplenda. Tum quia major inde fructus percipitur, eò quòd Missæ vivis applicatæ non solum satisfactoriæ sint, uti Missæ pro defunctis, sed etiam propitiatoriæ pro peccatis conferendo gratias prævenientes, meritoria, & impetratoriæ variorum beneficiorum, & gratiarum, ut adeò magis profint non solum in vita, sed etiam post mortem. Tum quia magis augeatur meritum, si ultrò spontè, ac liberè terrenis te privas, dum eis adhuc frui licet, quàm si coactus, morte imminente, eis valedicas. Ex quibus satis elucet, tutius, magisque, expediens esse, si Fideles pro se Missas celebrari curent ante potius, quàm post mortem, id, quòd rectè observavit S. Gregorius Papa lib. 4. *Dialog. c. 58.* ubi, tutior, inquit, est via, ut bonum, quod quisque post mortem suam sperat agi per alios, agat ipse, dum vivit per se: beatiùs quippe est liberum exire, quàm post vincula libertatem quaerere.

Porrò licèt quod modò dictum est tutius, magisque fructuosum sit, attamen valde utique laudabile est, & proficuum, quòd quisque etiam Missas de *Requiem* post mortem legendas sibi applicari curet in suffragium animæ suæ, & satisfactionem residui debiti, si quod in Purgatorio adhuc expungendum restaret.

Ad 4. Q. Satis convenit inter DD. talem Sacerdotem graviter peccare, si hujusmodi Missarum celebrationem ad longum tempus differat, secùs non delinquere, si *infra modicum* tempus eas legat, possitque sic omnibus satisfacere.

Quid autem per *to infra modicum tempus* intelligatur, non determinatur à Sac. Congregatione Concil. quæ in Decretis Urbani VIII. respondens ad undecimum ita loquitur: Quid autem intelligat Sac. Congregatio per *ly infra modicum tempus*, explicant Doctores; qui tamen in eo explicando in varias abeunt opiniones, aliis minùs, plùs aliis admittentibus. Thesaur, in *praxi p. 2. verb. Missarum onera cap. 1.* censet, per modicum tempus intelligi spatium octo duntaxat, vel decem dierum. Pasqualig. de *Sacrific. Miss. q. 965.* putat modicum tempus complecti duos menses, quando Missæ legendæ committuntur sine temporis determinatione; si verò tempus sit determinatum, non posse ultra illud differri. Diana *p. 2. rr. 14. R. 25.* & *p. 9. rr. 6. R. 55.* cum Ledesm. Lug. & aliis ait, modicum tempus extendere se ad quinquaginta, aut sexaginta dies. Alii cum Lezana *tom. 2. verb. Missa n. 39.* nihil determinant, sed relinquunt id arbitrio prudentis Viri, (quod meliùs videtur) pensatis circum-

stantis loci, temporis, numero Missarum dicendarum, intentione petentium, & Sacerdotum, quibus celebrandi obligatio incumbit: Unde longius utique temporis spatium conceditur, si Missæ dicendæ committantur absque celebrationis celeritate, sed veluti pro celebrantis commoditate; è contra si Missæ præscribantur dicendæ pro aliquo recenter defuncto, quàmprimùm, & sine dilatione celebrari debent, ut rectè notant Pasqualig. l. c. Sylvæst. verb. *Missæ*, q. 10. Petr. Navar. l. 2. c. 2. Laym. l. 5. tr. 5. c. 1. qui ultimus ait, Sacerdotem illum meritò timere posse, ne graviter delinquat, qui accepto Stipendio pro Missa legenda pro aliqua necessitate, vel defuncto, sine justæ excusationis causa eam differt, eò, quòd interea magno spiritali fructu & commo priventur ii, quorum debitor existit: Unde quando AA. citt. à peccato excusant Sacerdotem, qui infra modicum tempus Missarum dicendarum obligationi satisfacit, casum excipiunt, quo Missa dicenda est pro aliqua necessitate, quæ moram non patitur, v.g. pro præsentis infirmitate, aut expeditione alicujus negotii magni momenti &c. Demùm alii cum Bonac. de *Sacram. d. 4. q. ult. pun. 7.* & Tambur l. 3. c. 1. §. 9. de *Sacris Miss.* eos Sacerdotes graviter peccare affirmant,

qui magnum Missarum legendarum numerum accepto anticipato Stipendio, promittunt, earumque celebrationem sine legitima causa diu & notabiliter differunt, aut se periculo exponunt, promissas Missas vel omninò non persolvendi, vel non nisi tempore inopportuno:

Sed quid si Missam non ex 523 Stipendio, sed ex liberalitate legendam alteri promittas, & non legas? erisne dicendus graviter peccare? Affirmant Bonac. de contr. d. 3. q. 12. p. 1. & Petr. Navarr. l. 2. de reffit. c. 2. diff. 7. putantes unicum duntaxat Sacrum ex liberalitate promissum non celebrare peccatum esse mortale.

Verùm probabilius id negant Tambur. l. c. §. 6. Rebell. Sanch. Mald. Fagund. aliique apud Marchin. de Ord. tr. 3. p. 2. c. 18. Rationem dant, quia in hujusmodi promissionibus non est attendendum ad damnum spirituale, aliàs omittens promissam salutationem Angelicam peccaret graviter, cum ejus omissio majus damnum spirituale afferat, quàm quodcumque damnum temporale; sed spectanda est quantitas stipendii, quæ communiter dari solet, ut, qui Missam promittit, peripse habeat, ac si promitteret Stipendium pro Missa elargiri solentum.

tum; Cum ergo in promissionibus ad peccatum mortale constituendum major quantitas requiratur, quam in furto, imò juxta Sanch. *de matr. l. 2. d. 5.* quadruplo major, eò quòd in furto tollatur alienum, in promissione detur voluntariè suum, ideò non erit mortale in casu posito, nisi tot Missæ liberaliter promissæ negentur, quot quadrupliciter superant in Stipendio materiam fur-

ti gravis. Accedit, quòd secundum satis probabilem multorum sententiam non servare promissionem simplicem in materia notabili non inducat peccatum mortale, nec obligationem restitutionis; quia non delinquitur contra Justitiam, sed solum contra fidelitatem, quæ non obligat cum tanto rigore, uti Justitia, nec obligationem restituendi per se inducit.

C A S U S X C.

De defectibus Sacerdotis Missam celebrantis, & alienum Sacrificium supplentis.

Oblivius Sacerdos ante accessum ad Missam sæpè non lavat manus; sæpè omittit preces inter induendum; non nunquam omittit Credo, cum dicendum esset, vel dicit, cum esset omittendum; aliqua subinde variat, vel omittit etiam in Canone; nonnunquam aliqua addit ex devotione, & quæ submissa voce dicenda essent, recitat altiore voce, aut vicissim. Semel dum ex sacrificia Sacrum facturus egreditur, inaudit, Ambrosium Sacerdotem in altari majori sacrificantem post sumptam S. Hostiam apoplexiâ tactum fuisse, non sumpto S. Sanguine: Unde ad altare majus illicò accedit inceptum Sacrificium perfecturus, sumptoque S. Sanguine ea supplet, quæ in Missa post sumptionem sunt supplenda, & novum Sacrum subjungit.